

ознаками в ситуації непрямого передавання мовленнєвого акту загрози. Інші випадки вживання вербалізують загрозу як щось важке, або, навпаки, рухливе, здатне заповнити певний простір. Наступні розвідки можуть бути спрямованими на комплексний опис всіх ознак концепту «menace» у французькій лінгвокультурі.

Список використаних джерел:

1. Антология концептов / Под. ред. В.И. Карасика, И.А. Стернина. – Том 1. – Волгоград: Парадигма, 2005. – 352 с.
2. Жучков Д.О. Речевой акт угрозы как объект прагмалингвистического анализа (на материале английского языка): автореф. дис. на соискание уч. степени канд. филол. н.: спец. 10.02.04 «германские языки» / Д.О. Жучков. – Воронеж, 2010. – 22 с.
3. Кубрякова Е.С. Язык и знание / Е.С. Кубрякова. – М.: Языки славянской культуры, 2004. – 555 с.
4. Словник української мови в 11 томах: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/zaghroza> (дата звернення: 08.05.2016).
5. Le Nouveau Petit Robert. Dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française / J. Rey-Debove, A. Rey. – Paris: Dictionnaires Le Robert, 1993. – 2552 р.
6. Weill I. La menace comme acte de langage: étude diachronique de quelques formules de français / E. Weill // Linx. – 1993. – V. 28(№ 1). – С. 85-105.

Фесенко І.Л.

студентка,

Національний авіаційний університет

РЕАЛІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАД

Будь-який народ у ході свого історичного розвитку набуває певну кількість особливих рис, що є характерними лише для нього і не є властивими для іншого. Ці риси знаходять своє відображення в різноманітних сферах матеріального та духовного життя та актуалізуються у формі окремих слів і словосполучень, які характеризують національні традиції, свята та звичаї, адміністративні та політичні системи, грошові одиниці, позначають певні географічні назви та особливості життя народу. Такі лексичні одиниці називаються реаліями. Реалії становлять певну складність для перекладача, оскільки при їх відтворенні має відобразитися колорит та особливості існування певного народу [1, с. 53].

Дуже багато дослідників займалося вивченням реалій, у багатьох вчених різний погляд на їх переклад та класифікацію, але ми вважаємо класифікацію Р.Зорівчак найоптимальнішою. Вона поділяє реалії в двох площинах: історико-семантичному та структурному.

В історико-семантичного поділі виокремлюються

- 1) власне реалії: «коломийка»;
- 2) історичні реалії: українською «підбрехач» – другий сват у давніх українських весільних обрядах.

У структурному плані виділяються:

- 1) реалії одночлени: укр. «вечорниці» (в українському селі восени та взимку – вечірні зібрання молоді, на яких у будні дні поряд із розвагами виконувалась і певна робота, а в святкові – влаштовувалися гуляння);
- 2) реалії-полічлени номінативного характеру: укр. «курна хата», «разовий хліб», «троїста музика»;
- 3) реалії-фразеологізми: укр. «купати в барвінку» – (мити відваром пахучих трав дитину, щоб вона виросла вродливою і щасливою) [2, с. 16].

Також Р. Зорівчак пропонує вивчати реалію компонентним аналізом. Компонентний аналіз – це будь-який аналіз, який базується на виявленні окремих елементів або компонентів. Вона висуває смислову структуру реалії, яка передбачає денотативну, конотативну та локальну інформацію. Однак, як зазначає Р. Зорівчак, конотативне значення домінує над денотативним, яке іноді анулюється.

Одним із найбільш наглядних матеріалів для дослідження особливостей мовних реалій та їх перекладу є народні казки.

У ході дослідження перекладів українських казок англійською мовою (перекладач І. Железна) було виявлено такі прийоми перекладу реалій, як транскрибування, гіперонімічне перейменування, калькування, контекстуальне тлумачення, описовий переклад. Наведемо приклади: *Ішло, два **козаки степом**, надибали дерево й сіли в холодку. Один на **бандурці** пограває, а другий слухає.* – *One day, two **Cossacks**, who were crossing a **steppe**, came to a tree and decided to sit down under it and rest in its shade. One of them began playing a **bandore**, and the other sat there and listened to him.* З уривку бачимо, що аж три слова були перекладені методом **транскрипції** – *козаки, степ, бандура*. Ці слова не мають відповідників у мові перекладу через те, що стосуються культурної, історичної спадщини та географії України. На нашу думку, такий переклад є вдалим, оскільки при описовому перекладі буде загублено відчуття казки, при цьому буде доречно зробити зноски в кінці казки, де пояснити, що, наприклад «*Bandore*» – is a Ukrainian, plucked string, folk instrument.

Розглянемо інший приклад: *Колись була птиця-жайворонок царем, а царицею – миша, і мали вони своє поле. Посіяли на тім полі пшеницю.* – *In the days when the Lark was king and the Mouse was queen they had a field of their own which they planted with wheat.* При перекладі було застосовано метод **калькування**. Перекладач застосовує нейтральні слова «*king*» і «*queen*». Суть слів передано вірно, але втрачається відчуття національної приналежності.

Проаналізуємо такий приклад: *А коло Дніпра побудуй комори: щоб байдаки туди приставали й щоб ти ту пшеницю продавав на байдаки.* – *Build the storehouses near the Dnieper – the boats will come sailing up and bringing merchants to trade with you.* Для цього уривку перекладач використав метод **гіперонімічного перейменування**, який є досить поширеним при передачі реалій. У цьому випадку збережене лише денотативне значення реалії – слово «байдаки» відтворене денотацією (*boats*), при цьому вживання в перекладі слова *merchants* допомагає зрозуміти, що мова йде про торговельне судно.

Вважаємо, що гіперонімічне перейменування є найкращим прийомом перекладу реалій, оскільки не втрачається відчуття цілісності тексту та певного національного калориту.

Список використаних джерел:

1. Михайлова В.И. О структурных характеристиках реалий / В.И. Михайлова, Е.И. Гурьянова. – Калинин: Лингвистика, 1988. – 90 с.
2. Зорівчак Р.П. Граматико-конотаційна реалія як перекладознавча категорія / Зорівчак Р.П. – К.: Освіта, 1986. – 44 с. (Теорія і практика перекладу; № 14).
3. Українські народні казки. / [упорядкув., ст., пер. і прим. В.О. Шевчук]. – К.: Веселка, 1988. – 285 с.
4. Ukrainian Folk Tales / [Transl. from the Ukrainian by Irina Zheleznova]. – Kiev: Dnipro, 1981. – 384 p.

Шишкіна К.І.

аспірант,

Харківський національний педагогічний університет

НОМІНАТИВНІ СФЕРИ ЕВФЕМІЗАЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТАБУ У ВІКТОРІАНСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

У сучасному розумінні табу – це негативний припис / категорична заборона на поведінку людей, що виникає як соціальне обмеження